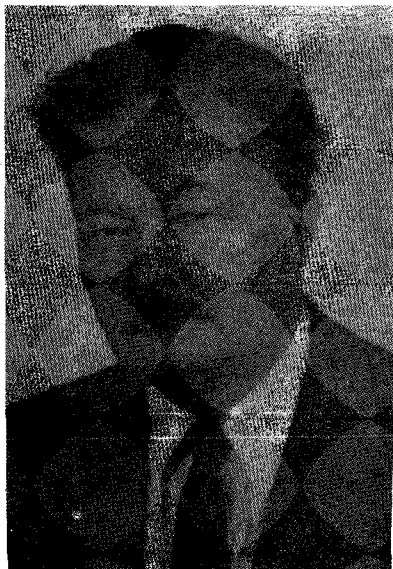

DR. AMBRÓZY ANDRÁS

Nagy veszteség érte a magyar elektronikát, 1990. július elsején életét vesztette Dr. Ambrózy András egyetemi tanár, a Budapesti Műszaki Egyetem Elektronikai Technológia Tanszékének nemzetközi hírű Állami-díjas vezetője. 59 éves korában, alkotó erejének teljében ragadta el a váratlan és szomorú halál.

Életpályája a Budapesti Műszaki Egyetemhez kötődött, itt szerzte kitüntetéses villamosmérnöki oklevelét (1953), „summa eum laude” minősítésű egyetemi doktori fokozatát (1962). 1966-ban lett a műszaki tudomány kandidátusa, majd 1978-ban a műszaki tudomány doktora, 1953-tól a Budapesti Műszaki Egyetem oktatója, előbb a Vezetéknélküli Híradástechnika Tanszéken, majd az Elektronikus Eszközök Tanszéken, 1970-ben került tanszékvezetőként az Elektronikai Technológia Tanszékre. 1979-ben nevezték ki egyetemi tanárrá.

20 éven keresztül irányította az Elektronikai Technológia Tanszék oktató és kutatómunkáját. A Villamosmérnöki Karon is meghatározó szerepe volt. Hosszú éveken át dékánhelyettesként, majd az Egyetemi Tanács tagjaként is szolgálta és fejlesztette a magyar műszaki felsőoktatást.

Több könyve jelent meg, és több mint 120 publikációja tette ismertté nevét a tudományos világban. Az elektronikus zajok téma területének nemzetközileg elismert tudósa volt. Életművének egyik legjelentősebb alkotása világsikert aratott „Elektronikus zajok” című könyve, amelynek több magyar kiadása jelent meg, és a hazai nívódíjak mellett angol nyelven a McGraw Hill kiadó, japánul pedig a Keigaku japán kiadó is megjelentette. A „Zajjelenségek fizikai rendszerekben” nemzetközi konferenciák szervezőbizottságának tagja volt.

A Magyar Tudományos Akadémia és az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság számos állandó bizottságának munkájában vett részt, illetve látta el az elnöki tisztet. 1970 óta a TMB Elektronikai és Számítástechnikai Szakbizottságának tagjaként, 1985-től pedig elnökeként segítette a tudományos továbbképzést.

Kimagasló szerepe volt a hazai hibrid integrált áramkörgyártás magas színvonalra emelésében, ennek a tevékenységnek az elismeréseként nyerte el az Állami Díjat.

Az egyik első magyar lagja volt az Institute of Electrical and Electronic Engineers nagy hírű, nemzetközi tudományos egyesületnek és épp most nyerte el a legmagasabb tagsági fokozatot, az „IEEE Fellow”-t. Aktívan részt vett a „Magyarok a Világ Műszaki és Természettudományos Haladásáért” konferenciák szervezésében és munkájában.

1960 óta tagja a Híradástechnikai Tudományos Egyesületnek, ahol az Elnökségben és a Díjbizottságban küzdött fáradhatatlanul a hazai elektronikai iparért. Jelentős szerepet töltött be a Műszaki és Természettudományos Egyesületek Szövetségében is, elsősorban az Oktatási és Díjbizottságban.

Szerette és a tudományokkal való kapcsolatában is értette a zenét, hobbija volt a vitorlázás. A természet és a sors kiszámíthatatlan útjainak találkozása folytán a gyakorlott és mindig megfontolt hajóst kedvenc sportjának művelése közben érte a halál.

Szeretett professzorunk emlékét megőrizzük.